

RESUME

Tato práce se věnuje jedné ze sakrálních staveb města Jihlavy, farnímu kostelu sv. Jakuba Většího. Hlavním předmětem zájmu této práce je nejstarší historie chrámu, která spadá do doby formování samotného města. Pokouší se především shrnout dosavadní poznatky a dále zohlednit nová zjištění převážně archeologického rázu. V tomto ohledu však nutno podotknout, že celá řada nalezených situací ještě nebyla náležitě zhodnocena, vzhledem k doposud probíhajícímu výzkumu, který je do značné míry limitovaný stavebními úpravami kostela. Obecně však lze říci, že prozatímní výsledky se zdají být ve shodě s nastíněným průběhem a vývojem stavby. Pozornost byla věnována i kostelní stavbě, která snad předcházela dnes stojící svatyni, a to z více úhlů pohledu. Jedním byl i nástin možného postupu prokázání zániku této stavby požárem, jak tomu nasvědčuje papežská listina, na základě měření magnetické susceptibility stavebních článků, pocházejících z této stavby, druhotně pak užitých na nynějším kostele. V závislosti na starší stavbě a archeologickém hledisku byla opětně zvážena možnost případné předlokační osady v místech pozdějšího města. Prostor byl věnován také otázkám spjatých s možnými vlivy na podobu svatojakubského chrámu a jeho architektonické pojetí. Práce se snaží ptát i po možných ideových základech stavby, rovněž se však věnuje ryze praktické stránce, jakou představuje zohlednění dostupného materiálu. V závěru jsou nastíněny otázky pro možné budoucí bádání.